

ชื่อพื้นเมือง : กร่าง ไกร ไทรกร่าง ไสย

ไม้ต้น ไม่ผลัดใบ สูงได้ถึง 20 ม. ใบ กว้าง 1-4.5 ซม. ยาว 4-12 ซม. ออกสลับ เรียงเวียน รูปขอบขนานแกมรี ถึงกึ่งรูปไข่กลับ ปลายเรียวแหลมสั้น โคนทู่หรือรูปลิ้ม ใบแก่เนื้อคล้ายหนังบาง สีเขียวเป็นมันเส้นใบจาง เกือบทั้งสองด้าน เส้นใบจากโคนยาวหนึ่งส่วนสิบและหนึ่งส่วนหกของใบ ไม่แตกแขนง เส้นใบจาง 7-12 คู่ เส้นใบย่อยเป็นร่างแหหรือขนานกับเส้นใบข้าง ก้านใบยาว 1-2.5 ซม. สีเขียวอ่อน เกือบไม่มีสะเก็ด หูใบยาว 0.5-3 ซม. มีขนอ่อนสีขาวหรือเกลี้ยง ร่วงเร็ว กิ่งสีเทาอ่อน เล็กเร็ว เกือบ ขนาด 0.7-1 ซม. ก้านผลสั้น ยาว 2-5 มม. ออกเดี่ยวหรือเป็นคู่ ที่ง่ามใบหรือใต้รอยแผลใบ หรือบนปุ่มเล็ก ใต้รอยแผลใบ ทรงค่อนข้างกลม ช่องเปิดแบนหรือมนเล็กน้อย ขาวถึงชมพู มีจุดสีม่วงแดง แก่สีม่วงถึงดำ เกือบหรือเกือบเกลี้ยง มีใบประดับเล็กที่โคน 3 ใบ ไม้ดัดทน พบทั่วไปในป่าที่ต่ำ และป่าดิบเขาสูง สูงได้ถึง 1300 ม. มักขึ้นบริเวณที่เป็นหินหรือใกล้แม่น้ำ

ข้อมูลอ้างอิง : การ์ดเนอร์, ไชมอน ไม้ป่าภาคใต้ เล่ม 3 (Mo-Z)-กรุงเทพฯ : อมรินทร์พริ้นติ้งแอนด์พับลิชชิ่ง จำกัด (มหาชน), 2561. 880 หน้า

ภาพประกอบ : ภาพผล : <http://www.herbarium.gov.th/subpages.aspx?id=9679>

ภาพใบ : ศูนย์วิจัยและพัฒนาอนุรักษ์อุทยานแห่งชาติ จังหวัดสุราษฎร์ธานี

ศูนย์วิจัยและพัฒนาอนุรักษ์อุทยานแห่งชาติ จังหวัดสุราษฎร์ธานี

National Park Research and Innovation Development Center (Suratthani Province)

